

Naše

DELO

GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OF KRŠKO

Krško, 1. julija 1949.
Leto II. — Štev. 13.TITU OTROCI —
DOMOVINI SINOVI —
HLAPCI NIKOMUR!**Protestna resolucija Svetu
zunanjih ministrov v Parizu**

Ribnik, dne 24. 6. 1949.

Brigadirji II. krške brigade »Maroka« so iz svojega protestnega zborovanja o krivični zavrtnitvi priključitve slovenske Koroške poslali svetu zunanjih ministrov sledečo resolucijo:

**Svetu zunanjih ministrov
v Parizu**

Brigadirji in brigadirke II. krške frontne udarne brigade komandanta »Maroka« v akciji za mesec gozdarstva, v Ribniku zbrani na protestnem zborovanju, odločno protestiramo proti krivični odločbi sveta zunanjih ministrov o zavrtnitvi priključitve slovenske Koroške k materi Sloveniji v okviru FLRJ, kateri so se dolga leta borili za pravično stvar priključitve 120.000 koroških Slovencev in 60.000 gradiščanskih Hrvatov za združitev z ostalimi brati Slovenci in Hrvati ter narodi Jugoslavije. Borba, ki so jo vodili partizani slovenske Koroške od prvega dne Hitlerjevega napada združeni z narodi Jugoslavije nam dokazuje, da so želje in zahteve po združitvi slovenske Koroške, kakor narodov Jugoslavije bile popolnoma upravičene. Slovenska Koroška je trpela dolga leta zaničevana po svojih pangermanskih gospodarjih, katerih edini cilj je bil germanizacija. To nam dokazuje tudi dolgoletna prepoved slovenskega jezika v javnosti in šolstvu.

S sklepom sveta zunanjih ministrov v času od 23. maja do 20. junija tega leta pa so storjene narodu slovenske Koroške in narodom Jugoslavije nove krivice brez vsake obrazložitve za neupravičeno zavrtnitev jugoslovanskega delegata dr. Beblerja, kateri je imel namen, kot že neštokrat, ponovno dokazati upravičene zahteve jugoslovanskih narodov o priključitvi slovenske Koroške in zahtevi odškodnine za povzročeno škodo avstrijsko-fašističnih okupacijskih sil ljudstvu slovenske Koroške in narodom Jugoslavije.

Za upravičene zahteve o priključitvi slovenske Koroške narodom FLRJ, ne vedo samo narodi FLRJ, temveč delovno ljudstvo vsega sveta ker so to oni dokazali v času štiriletne borbe proti fašističnim zavojevalcem z milijonskimi žrtvami, kakor to dokazuje ljudstvo slovenske Koroške in narodi Jugoslavije pri obnovi svoje domovine in graditvi socializma.

Zato se mi frontovci — brigadirji in brigadirke pri izvrševanju velikanske naloge v brigadah v mesecu gozdarstva ob 100% izvršitvi svojega plana dobro zavedamo, da je vsak naš napor in prispevek h graditvi socializma, ponoven dokaz vsem klevetnikom v odgovor, da smo na pravilni poti z zaupanjem, ki ga narodi Jugoslavije gojijo do svojega vodstva, Komunistične partije Jugoslavije, CK KPJ in tov. Tita.

Po upravičeni zahtevi priključitve slovenske Koroške k materi Sloveniji v okviru FLRJ in povrnitvi povzročene škode po avstrijsko-fašističnem barbarstvu, v času štiriletne borbe in vojne ne bomo odnehal, dokler nam ista ne bo vrnjena.

Smrt fašizmu — svoboda narodu!

Brigadirji in brigadirke II. krške
frontne udarne brigade
komandanta »Maroka«

**Zaposliti vse sposobne, je naša
prva in stalna naloga**

Pred nami stoji velika in važna naloga; zbiranje odvišne delovne sile, in jo pritegniti v produkcijo, v industrijo, rudarstvo in gradnje.

Ako pogledamo delo, ki so ga izvršile vse množične organizacije na tem polju, vidimo, da so bili doseženi do danes že precej lepi uspehi. Tudi ljudstvo je dobro razumelo pomen zbiranja delovne sile in je sledilo v precejšnji meri klicu petletke. Tako smo mobilizirali v mesecu januarju 75 delavcev, v februarju 84, v marcu smo dvignili število mobiliziranih na 245 delavcev, v aprilu 111, v maju 195 in v juniju do 23. 6. 85 delavcev. Tako je bil plan dosežen z lepim odstotkom. Pri tej važni nalogi pa so sodelovale vse organizacije, vsi delovni kolektivi, ki so dobivali pomoč od okrajnega štaba.

Trdimo lahko, da se nahaja v krškem okraju še okrog 3000 dela sposobnih ljudi, ki še niso vključeni v proizvodnjo, ali pa so nepravilno zaposleni pri raznih podjetjih, privatnikih ali kulakih na vasi. Takšne delavce moramo brezpogojno vključiti v produkcijo, v plan. Da pa bomo lahko izvedli to nalogo 100%, moramo podvzeti vse možne ukrepe. Izvajati moramo kontrolo nad izdajanjem živilskih nakaznic, ker se še vedno dogajajo napake od strani KLO-jev, (namenoma ali ne) da prejema-jo neupravičene osebe živilske nakaznice. Nekatere osebe prejema celo na dveh mestih nakaznice in to po krivdi KLO-jev. V Krški vasi je prejemal že nekaj mese-

cev delavec pri Obnovitveni zadrugi, živilsko nakaznico od KLO-ja in od lesnega odseka pri KZ. Takšne napake moramo čimprej odpraviti in krivce primerno kaznovati. Živilske nakaznice se morajo odvzeti vsem, ki niso zaposleni in ki niso vključeni v delo, pa so dela sposobni.

Prav tako moramo odpraviti napake, ki so jih povzročali aktivisti pri mobilizaciji delovne sile s tem, da so grozili s prisilnim delom in NM, kakor je bil to primer v Sv. Duhu. Drugače je potekala mobilizacija na Velikem Kamnu, kjer so zbirali delovno silo na pravičen način. Tam se je od planiranih vključilo 75% v rudnik Senovo, 25% pa v frontne brigade. Krajevni ljudski odbor Senovo pa je na primer izdajal odločbe, katere so se naslanjale na uredbo o nastanku in prenehanju delovnega razmerja člen 28, kar pa spada v kompetenco pristojnega ministrstva za delo. Takšno delovanje je kršitev naših zakonov in je kaznivo. Ravno tako so razni aktivisti mobilizirali tudi učence v gospodarstvu, ki stojijo tik pred izpiti, kot je to bilo v Tovarni pohištva v Brežicah in še marsikje drugje.

KLO-ji so pokazali do sedaj zelo malomaren odnos do tega vprašanja, kot se je to dogajalo v KLO Bučka, ko ni nihče hotel razumeti važnosti te akcije. Stali so popolnoma na oportunističnem stališču, in so navajali razne izgovore, češ: imamo Obnovitveno zadrugo in poljsko opekarno, kjer je zaposlenih 40 ljudi.

Na Raki je predsednik KLO-ja tiral z grožnjami ljudi v brigado, samo, da bi člani njegove družine ostali doma. Vse to nam dovolj jasno pokaže nezavednost posameznih aktivistov. Zato se ne moremo čuditi, da so aktivisti iz Studenca pri Sevnici dopustili, da je bivši klerikalni župan in trgovec Štojs sezul svojega gospodar-skega pomočnika, ko je ta prostovoljno odšel v frontno brigado. Čudimo se, da je takšen človek še na svobodi.

Razna podjetja, kot na primer Podjetje za promet z lesom v Dobovi in ekonomije Sevnica, Rajhenburg in druge, so ravno v času nabiranja delovne sile za brigade in industrije na novo zaposlovala delovno silo in to brez plana.

Ako hočemo, da bomo zadostili prvenstvenim potrebam po del. sili, moramo zaposliti delovno silo v težki industriji, katera je garant petletke. Železarne, kot na primer, Jesenice, Mežica itd. kličejo stotine delovnih rok, ki bodo vlivale železo — zlato naše domovine. Kličejo nove učence v gospodarstvu, ki bodo postali novi strokovnjaki, ljudje nove dobe.

Da smo na pravi poti, nam povedo naši heroji, ki dan na dan dvigajo produkcijo in s tem pobijajo kominformske klevete.

Dvigniti odvišno delovno silo iz podeželja in jo usmeriti v proizvodnjo naj bo naša prva in najvažnejša naloga.

**Delovni kolektiv rudnika Senovo
je izpolnil polletni plan**

Premogovnik Senovo si je v torek dne 21. 6. 1949 ponoči priboril veliko zmago na gospodarskem polju. Dosegel je polletni plan proizvodnje. Doseženi uspeh je toliko pomembnejši, ker je omenjeni rudnik prvi med večjimi slovenskimi rudniki, ki je dosegel polletni plan.

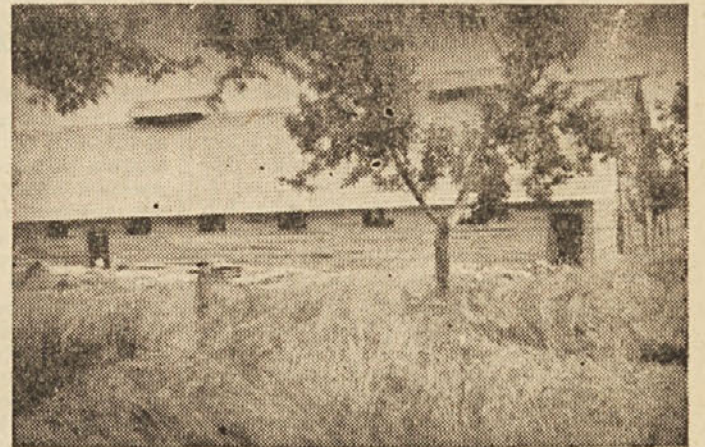
Uspeh ni slučajen, ampak je plod velikih naporov celotnega delovnega kolektiva. Posamezne delovne skupine so se z elanom zagrizle v »črni kamen« ter ga neprestano krušile komad za komadom. Nobena skupina ni hotela zaostati za sotovariši in razvijalo se je zdravo tekmovanje, — pa ne samo to, tudi posamezniki so začeli prevzemati določene obveze in število teh je rastle iz dneva v dan. Stalni napredek premogovnika jasno pokažejo sledeče številke. Dosežena stopnja proizvodnega plana v mesecu januarju: 103,4%, v februarju: 102,9%, v marcu 104,1%, v aprilu 104,9%, v maju se je dvignila na 106,4%, ter je v tekočem mesecu do 21. 6. 1949, to je, do dneva izpolnitve polletnega plana dosegla 112,5%. Na prvi pogled bi človek sodil, da presežek v maju in v tekočem mesecu ni stvar in da so to nerealno zvišane številke. Da temu ni tako, govore tone premoga in sicer one, ki so jih nakopali senovski rudarji v svojem prostem času ob sodelovanju frontnih brigad iz Ljubljane. V mesecu maju je bilo s prostovoljnim delom nakopanih okoli 1000 ton premoga in je bil s tem zvišan doseženi % plana proizvodnje od 102,1 na 106,4%; v mesecu juniju je bilo na isti način nakopanih okoli

1000 ton premoga in je bil s tem zvišan doseženi % proizvodnje od 104,5% na 112,5% in to že v prvih 20 dneh.

Omenjene številke jasno govore o uspelem in zdravem delovnem poletu senovskega kolektiva, o tesnem izpolnjevanju zadanih nalog in prostovoljnih obvez. Visoki % dosežene proizvodnje so zapisale žuljave roke prostovoljcev: Kozinca K., Kmeteca I., ing. Peternelja B., Molana M., Salmiča I., Planinška F., Medveška P., Kostreva I., Gučka A., Stravsca C., Jermana F., Kneza J., Viranta F., Skoberneta F., Bagari R., Severkarja A., Pleterski I., Gobec F. in Mlinariča Š., ki z voljo izpolnjujejo svoje obveze, da bodo do 29. novembra nakopali okoli 5000 ton premoga. Tudi ostali člani sindikata so se obvezali, da bodo delali na proizvodnji vsako tretjo nedeljo do izpolnitve letnega plana.

Rudarji iz Senovega zagotavljajo, da bodo še nadalje vztrajali v doseganju poletu, še prav posebno pa zaradi izdajstva in klevetanja našega delovnega človeka, naše herojske Partije in dragega maršala Tita od strani kominformske kampanje.

»Ne bomo ohranili samo proizvodnje, ampak se bomo tudi trudili glede izpolnjevanja plana priprav, da ga bomo tudi še nadalje presejali,« pravijo senovski rudarji. »Kajti kominformske klevete bodo samo pospešile našo popolno zmago, s čimer bomo tem prej dosegli srečnejše in boljše življenje v naši socialistični domovini.«

**Zadružna
ekonomija
se lepo
razvija**

Zadružna ekonomija v Boštanju se iz dneva v dan lepše razvija, kar nam pove, da se člani ekonomije zavedajo svoje častne naloge in da vlagajo vse svoje sile za dvig ekonomije. Tako so izboljšali in zgradili moderne svinjske hleve in jih tako lepo uredili, da so za vzor vsem ostalim vaščanom. Tudi živinoreja se je na ekonomiji znatno zvišala in je živina lepo oskrbljena. Zadružniki so si postavili plan dela in z veliko vnemo skrbijo, da ga dosega in presegajo.

Člani ekonomije pa dobivajo tudi pomoč od ljudske oblasti. Tako so pred kratkim prejeli lep kontingent raznih potrebščin, ki se je delil izključno samo članom ekonomije.

Člani ekonomije v Boštanju imajo redno sestanke, na katerih se pomenijo o nadaljnjih nalogah, odpravljajo napake in postavljajo predloge za zboljšanje dela. Ponosno hodijo člani ekonomije po vasi in govore: »Nismo samo člani zadružne ekonomije, temveč tudi vestni graditelji socializma. Najde se kulak, ki z nevoščljivostjo gleda na nas in na naše delo, toda tudi on bo spoznal, da je pri nas lepše in lažje.«

Člani zadružne ekonomije v Boštanju so si ogledali tudi obdelovalno zadrugo »Osojnik« pri Ptujju, kjer so mnogo pridobili na strokovnem znanju.

Zadružniki iz Boštanja pozivajo vse ostale kmete, da se jim pridružijo. Spoznali bodo, da je zadružno življenje lepše.

